

هَذَا كَلِمَاتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ كَرِهُتَ الْإِسْلَامَ وَاللَّهِ بِكَ يَدْرَأُ الْوَدَّيْنِ سِفْنِ يَدِّي أَوْ يَلْأَقُ. «نَاضَمَرُ مُؤَصَّتٌ وَهَذَا صُورَةُ الْمَلَأِ لِلرُّطَنِ نَأْهَرَسُ نَمَ»: مَلَسُوهُ لِعَلَّ يَلْأَقُ يَلْأَقُ وَآمَلَفَ يَأْسِنُ لَأَوْ مَلَسُومٌ يَرَأُخُ بَلْأَوْهَ أَوْ. «أَدَهَ يَلْأَقُ يَلْأَقُ نَجْأَلْأَوْهَ نَمَلْأَحُ»

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб: «Мени бир амалга далолат қилингки, уни қилсам, жаннатга кирай», деди.

«Аллоҳга ибодат қиласан ва Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан. Фарз намозни қоим қиласан. Фарз қилинган закотни адо этасан. Рамазон(рўзаси)ни тутасан», дедилар.

«Жоним Унинг қўлида бўлган Зот билан қасамки, бундан зиёда қилмайман», деди.

У қайтгач, Пайғамбар соллаллоху алайҳи васаллам:

«Кимнинг аҳли жаннатдан бир одамга бир назар солгиси келса, бунга назар солсин», дедилар».

Имом Бухорий, Муслим ва Насай ривоят қилишган.

هَذَا كَلِمَاتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ كَرِهُتَ الْإِسْلَامَ وَاللَّهِ بِكَ يَدْرَأُ الْوَدَّيْنِ سِفْنِ يَدِّي أَوْ يَلْأَقُ. «نَاضَمَرُ مُؤَصَّتٌ وَهَذَا صُورَةُ الْمَلَأِ لِلرُّطَنِ نَأْهَرَسُ نَمَ»: مَلَسُوهُ لِعَلَّ يَلْأَقُ يَلْأَقُ وَآمَلَفَ يَأْسِنُ لَأَوْ مَلَسُومٌ يَرَأُخُ بَلْأَوْهَ أَوْ. «أَدَهَ يَلْأَقُ يَلْأَقُ نَجْأَلْأَوْهَ نَمَلْأَحُ»

Абдуллох ибн Амр розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллох соллаллоху алайҳи васаллам:

«Қирқта хислат бор, энг олийси (соғиб ичиш учун) эчки бериб туриш. Қай бир одам ўшалардан бир хислатга савоб умидида ва қилган ваъдасининг тасдиғи учун амал қилса, Аллох албатта уни ўша туфайли жаннатга киритур», дедилар».

Бухорий ва Абу Довуд ривоят қилишган.

Муъоз ибн Жабал розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан сафарга чиққан эдим. Бир куни юриб бораётганимизда у зотга яқинлашиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, менга мени жаннатга киритадиган ва дўзахдан узоқлаштирадиган амалнинг хабарини беринг», дедим.

«Батаҳқиқ, буюк нарсани сўрадинг. Зотан, у Аллоҳ муяссар қилган кимса учун жуда ҳам осондир. Аллоҳга ибодат қиласан. Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан. Ҳамда намозни қоим қиласан. Закотни адо қиласан. Рамазон(рўзаси)ни тутасан. Байтни ҳаж қиласан», дедилар. Сўнгра:

«Сени яхшилик эшикларига далолат қилиб қўяйми? Рўза сақловчидир. Садақа худди сув оловни ўчиргандек, хатоларни ўчиради. Кишининг тунда ўқиган намози солиҳларнинг шиоридир», дедилар ва «Ёнбошлари ётар жойдан йироқ бўлур» оятини тиловат қилдилар.

Сўнгра эса: «Сенга ишнинг боши, умуртқа поғонаси ва ўрқачининг чўққиси ҳақида хабар берайми?» дедилар. «Ҳа, эй Аллоҳнинг Расули», дедим.

«Ишнинг боши Исломдир. Унинг умуртқа поғонаси намоздир. Унинг ўрқачининг чўққиси эса жиҳоддир», дедилар. Сўнгра эса: «Сенга ўшаларнинг ҳаммасига молик бўлган нарсанинг хабарини берайми?» дедилар.

«Ҳа, эй Аллоҳнинг Набийси», дедим. Бас, у зот тилларини тутдилар ва:

«Мана буни тийгин!» дедилар.

Эй Аллоҳнинг Набийси, биз гапирган нарсамиз учун албатта, (иқобга) олинамизми?» дедим.

«Онанинг азангни тутсин, эй Муъоз. Одамларни тилларининг маҳсули дўзахга юзтубан (ёки тумшуқлари ила) туширмаса, нима туширар эди!» дедилар».

Имом Термизий ривоят қилган.

Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг саҳобаларининг тушунчалари ҳам бундан ўзга бўлган эмас.

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоху анхудан: «Лаа илааҳа иллаллоҳу» билан амал зарар қиладими ёки у билан наф ҳам берадими?» деб сўраган одамга

у киши: «Солиҳ амал қил, ғурурга кетма», деб жавоб берганлар.

(Давоми бор)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди